

طراحی شهری در بستر توسعه پایدار: بررسی تاثیر ویژگیهای کالبدی فضادر ارتقاء کیفیت حضور پذیری در مراکز محلات. مطالعه موردي: محله‌ی آقاجانی بیگ شهر همدان

کیانا جاسم پور^۱، محمدرضا خطیبی^۲

Kianajasempoor@yahoo.com

پست الکترونیکی:

khatibimohammadreza@gmail.com

پست الکترونیکی:

^۱ کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

این مقاله مربوط به رساله با عنوان: بررسی تاثیر ویژگیهای کالبدی در ارتقاء تعاملات اجتماعی و ایجاد قرارگاه‌های رفتاری در محلات از دیدگاه طراحی شهری مطالعه موردی محله‌ی آقاجانی بیگ همدان می‌باشد که در تاریخ ۱۳۹۱/۱۰/۲۹ دفاع شده است.

چکیده

در حالی که توسعه‌ی پایدار شهری بخش عمده‌ای از ادبیات شهرسازی سالهای اخیر را به خود اختصاص داده است، پرداختن به اصول و معیارهای توسعه‌ی محله‌ای پایدار هنوز نیازمند تحقیق و پژوهش فراوان است و از آنجاکه محلات کانون سکونتگاه انسانی در شهرها هستند، نگاه به نقشی که محله‌ی تواند در احیای همبستگی اجتماعی بر عهده داشته باشد، حائز اهمیت است. هدف از این مقاله شناخت اصول و معیارهای لازم برای حضور بیشتر افراد در مراکز محلات و در سطحی فراتر دستیابی به پایداری اجتماعی در مقیاس محلی است. مسئله‌ی اساسی این است که چگونه می‌توان با ارتقاء کیفیت سازمان فضایی در طراحی، موجب حضور بیشتر افراد در محله و بهبود تعاملات بین آنان شد؟ این مقاله از نظر ساختار از دو بخش اصلی تشکیل شده است، بخش نخست به مطالعه‌ی نظری موضوع می‌پردازد و شامل مباحثی چون مفاهیم مربوط به توسعه‌ی پایدار با تاکید بر پایداری اجتماعی، تعریف مولفه‌های توسعه‌ی پایدار اجتماعی، مفهوم اجتماعی فضا با تاکید بر میدان محلی و... می‌پردازد و در بخش دوم با تحلیل اطلاعات بدست آمده و تدوین جدول SWOT در یک نمونه موردی به ارائه‌ی اصول و رهنمودهایی در جهت رسیدن به سازمان فضایی مطلوب به منظور حضور پذیر کردن فضا پرداخته شده است.

کلید واژه: توسعه‌ی محله‌ای پایدار، سازمان فضایی، همبستگی اجتماعی، پایداری اجتماعی، سکونتگاه انسانی، مراکز محلات.